

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 11. november 2009
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsbeh: Flemming Petersen
Sagsnr.: 2009-156-0192
Dok.: FPE40825
+ bilag

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. oktober 2009 vedrørende forslag til lov om Den Europæiske Politienhed (Europol) (L 27). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Brian Mikkelsen

/

Nicolai Pii

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om Den Europæiske Politienhed (Europol) (L 27):

”Ministeren bedes redegøre for om og på hvilken måde andre lande skal spørge Danmark om lov, før de bruger oplysninger om danske statsborgere?”

Svar:

1. Det kan indledningsvis oplyses, at der ikke gælder et generelt krav om, at andre lande alene kan benytte oplysninger om danske statsborgere, hvis Danmark samtykker heri. Et sådant krav kan imidlertid følge af aftaler indgået af Danmark og andre lande om udveksling af personoplysninger mv. Der vil endvidere normalt kunne fastsættes krav om samtykke eller andre betingelser for brugen af oplysninger i forbindelse med danske myndigheders videregivelse af oplysninger til myndighederne i andre lande.

2. For så vidt angår rådsafgørelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) kan det oplyses, at rådsafgørelsen indeholder en række bestemmelser om brugen af oplysninger modtaget fra en medlemsstat eller fra et tredjeland eller international organisation (f.eks. Interpol).

Det følger således af rådsafgørelsens artikel 19, stk. 2, at oplysninger modtaget af Europol fra en medlemsstat kun må anvendes af de øvrige medlemsstater (og tredjelande/organisationer), hvis de begrænsninger i brugen, som gælder i den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne til Europol, overholdes. Skal der i særlige tilfælde efter national ret gøres undtagelser for sådanne begrænsninger – f.eks. til fordel for uafhængige instanser, som har til opgave at føre kontrol med de kompetente nationale myndigheder – må oplysningerne først anvendes efter høring af den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne til Europol.

Det følger endvidere af rådsafgørelsens artikel 14, stk. 6, at når en medlemsstat har givet Europol oplysninger, der indgår i Europols analyseregistre, bestemmer vedkommende medlemsstat, hvordan oplysningerne skal behandles, herunder videregives.

3. Særligt for så vidt angår Europols samarbejde med tredjelande kan det oplyses, at rådsafgørelsen giver mulighed for at videregive oplysninger til tredjelande under en række nærmere betingelser, jf. herved artikel 23, stk. 6.

Videregivelse af oplysninger, der hidrører fra en medlemsstat, kan imidlertid alene ske, hvis vedkommende medlemsstat samtykker heri, jf. artikel 24, stk. 1. Videregivelse kan i øvrigt som udgangspunkt kun ske til tredjelande, med hvem Europol har indgået en samarbejdsaftale, der normalt vil indeholde nærmere regler om (begrænsninger i) vedkommende tredjelandes adgang til at give oplysninger videre til andre lande.

4. Som det fremgår, indeholder rådsafgørelsen således regler, der sikrer, at f.eks. personoplysninger modtaget fra Danmark kun kan videregives til tredjelande, hvis Danmark samtykker heri. Reglerne sikrer endvidere, at de begrænsninger, der måtte gælde i Danmark i forhold til brugen af oplysninger i det konkrete tilfælde, skal respekteres af de øvrige medlemsstater (og tredjelande/organisationer).

Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at rådsafgørelsen sikrer et fuldt betryggende grundlag for udveksling af oplysninger som led i det politimæssige samarbejde inden for rammerne af Europol.

Der kan i øvrigt henvises til pkt. 2.4 og 2.7 samt pkt. 4.4 og 4.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

5. Det tilføjes, at rådsafgørelsen i vidt omfang viderefører den gældende ordning for indgåelse af samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer (tredjeparter).

Europol vil således også fremover kun kunne indgå aftaler med tredjeparter, der er opført på en særlig liste efter godkendelse af Rådet. Endvidere skal et udkast til aftale godkendes af Rådet, inden aftalen kan indgås.

Det er i lovforslaget herudover anført, at Rådet – som hidtil – ligeledes skal godkende et mandat, inden Europols direktør kan indlede forhandlinger om en aftale vedrørende udveksling af personoplysninger, jf. nærmere pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Det fremgår imidlertid af det seneste udkast til gennemførelsesbestemmelser – jf. udkast til Rådets afgørelse om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne vedrørende Europols forbindelser med partnere, herunder udveksling af personoplysninger og klassificerede informationer – at Europols direktør kan indlede forhandlinger, så snart Rådet har godkendt, at vedkommende tredjepart optages på listen. Der stilles således ikke (længere) krav om, at Rådet skal godkende et forhandlingsmandat. Derimod skal Styrelsesrådet efter høring af Den Fælles Kontrolinstans – på grundlag af en vurdering af, om den pågældende tredjepart kan garantere et passende databeskyttelsesniveau – godkende, at direktøren indleder forhandlinger.

Ved Styrelsesrådets vurdering skal der bl.a. tages hensyn til den pågældende tredjeparts lovgivning og administrative praksis på databeskyttelsesområdet, herunder til eventuelle uafhængige myndigheder med ansvar for tilsyn med databeskyttelsesspørgsmål. Endvidere skal Rådet som efter den gældende ordning fortsat godkende aftaleudkastet, inden aftalen kan indgås.